

GvL 531 Oet vuur en iezer

1 Oet vuur en ie - zer, zoer en zolt, zo
wied as locht, zo ieu - wen - old, oet al - les wordt een
mèensch op - bouwd en aal van - neis ge - bo - ren. Um
ie - zer in vuur te weden, um zolt en zuut en
zoer te weden, um mèensch veur een
mèensch te weden wordt al - le - man ge - bo - ren.

- 1 Oet vuur en iezer, zoer en zolt,
zo wied as locht, zo ieuwenold,
oet alles wordt een mèensch opbouwd
en aal vanneis geboren.
Um iezer in vuur te weden,
um zolt en zuut en zoer te weden,
um mèensch veur een mèensch te weden
wordt alleman geboren.
- 2 Um water veur de zee te weden,
um anderman een woord te weden,
um gienend die wet hoe groot en klein,
is zöcht en kend, verlèuren.
Um aovend en mörgenlaand,
um hier en ok de overkaant,
um haand in een aander haand,
en niet zo kats verleuren.
- 3 Um old en wies en locht te weden,
Um lippen, water, dörst te weden,
Um alles en um niks te weden,
Giet d' iene mèensch tot d'aander.
Naor vèerten die gien nog wet,
deur vuur dat volk an nkander smeedt,
um leven in lief en leed
trekt mèenschen op mekaar an.

oorspr. tekst: H. Oosterhuis
melodie: Poolse volksmelodie
umzet deur R. Bolhuis